

ประโยค ป.ธ. ๙

163

แต่งไทยเป็นมคอ

สอบ วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๓

พาดิชากรนั้น ทุกชาติทุกภาษาย่อมนิยมกันว่า เป็นสิ่งสำคัญแห่งชาติ เปรียบ
 ประหนึ่งกำลังกายของบุคคล ฉะนั้น โลกนี้ บุคคลใดมีกำลังกายบริบูรณ์อยู่ ก็อาจมีความ
 เจริญทันเพื่อนบ้านได้ ถ้าผู้ใดยังมีกำลังกายมากก็ยังมีหนทางจำเริญได้มาก และรวดเร็วขึ้น
 เป็นลำดับดังนี้ ฉะนั้น พาดิชากรก็เป็นกำลังของชาติบ้านเมือง ฉะนั้น เมืองใดมีพาดิชากรก็
 เหมือนมีกำลัง พาดิชากรยิ่งมาก กำลังและอำนาจแห่งชาติก็ยิ่งมากขึ้นเป็นลำดับ

ก็กำลังของคนเรานี้มีมาได้ด้วยอะไร ก็มีมาได้ด้วยมีเลือดบริบูรณ์ ถ้าผู้ใดมี
 เลือดน้อยถึงจะพยายามเพียงใด กำลังก็ไม่บังเกิดขึ้นได้ จะอาศัยวิธีฝึกซ้อมอย่างใด ๆ ก็หา
 ประโยชน์มิได้ ถ้าแม้ว่า มิได้เริ่มบำรุงโลหิตเสียก่อน ไปเริ่มลงมือฝึกหัดกักกายที่เกี่ยว
 บางที่เส้นเอ็นและกล้ามเนื้อก็จะตึงได้บ้าง แต่ก็คงเป็นไปชั่วคราวหนึ่ง ต่อไปไม่ช้าก็คง
 สิ้นกำลังและจะกลับโถมไปยิ่งกว่าเก่าเสียอีก เพราะฉะนั้น แพทย์ผู้มีสติปัญญาจึงแนะนำ
 ให้บำรุงโลหิตให้มั่งมีบริบูรณ์ในกายเสียก่อนแล้วจึงค่อย ๆ ลงมือใช้วิธีฝึกซ้อมกำลังกาย
 ให้เส้นเอ็นและกล้ามเนื้อแข็งแรงขึ้นที่ละน้อย ๆ เป็นลำดับ

ข้อความที่กล่าวมาแล้วนี้ ยกมาเป็นข้ออุปมา คือ ถ้าเปรียบพาดิชากรด้วย
 กำลังกายแล้ว กสิกรรมก็คือเลือกตนเอง ในประเทศเรานี้ไม่มีสิ่งไรจะสำคัญเท่ากสิกรรม
 ถ้าไม่คิดบำรุงให้เจริญก่อนแล้ว พาดิชากรก็จะบำรุงขึ้นได้โดยยาก ถึงแม้ว่าจะจัดให้ห้องฟู
 ขึ้นได้ ก็คงจะเป็นไปได้พักหนึ่ง ๆ เท่านั้น ถ้าไม่มีกสิกรรมหนุนอยู่แล้ว จะให้พาดิชากร
 มั่นคงไปยืดยาวไม่ได้ บุคคลใดจะเป็นแต่ผู้ซื้อไม่เป็นผู้ขายบ้างเลยแล้ว ก็ซื้อไปไม่ได้นาน
 ถึงประเทศก็เช่นกัน ถึงจะมีสินค้าเข้ามามากปานใด ถ้าสินค้าออกไม่มีเพียงพอแล้ว ก็คงจะ
 ไม่ทนสินค้าเข้ามาได้นานอีกก็มากนัก เพราะฉะนั้น จึงแลเห็นได้ว่า ทั้งกสิกรรมและ
 พาดิชากร เป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องบำรุงให้เจริญยิ่ง ๆ ขึ้น

การใด ๆ ก็ดี ถ้าชักชวนด้วยปากหรือด้วยหนังสืออย่างเดียว มักไม่ใคร่พอ
ผู้รักทั้งแก่งแสดงให้เห็นด้วยตาไม่ได้ เพราะผู้ที่ดูสิ่งใด ๆ ไม่ใคร่รู้สึกเบื่อเหมือนฟังคำ
อธิบายหรืออ่านหนังสือ การดูเป็นเครื่องทำให้เพลิดเพลิน เพราะฉะนั้น จึงศึกษาไปดูไป
โดยไม่รู้สึกว่ายืน ความรู้ที่ได้ไปโดยอาการเช่นนี้ ก็มักจะซึมซาบอยู่ในหัวใจและจดจำไปไว้
ได้นาน เพราะฉะนั้น การแสดงกสิกรรมและพาณิชยกรรมเช่นนี้จึงให้บังเกิดผลดี ปรากฏ
ถึงเสนาบดีกระทรวงเกษตรธิการได้กล่าวมาแล้ว และเราเชื่อว่าการแสดงครั้งนี้ก็คงจะมี
ผลดีอีก ๆ

ใช้เวลา ๔ ชั่วโมงกับ ๑๕ นาที.

ประโยค ป.ธ. ๙

165

ตัวอย่างแต่งไทยเป็นมคธ

วณิษฐา นามस्ता สหุพรภูเจติ อภิมณฺณิกพฺพา โหติคิ คยฺหติ
 ภายพลตทิสทาย ๖ ยดาหิธ โย โภจิ ปุริโส พลสมฺปนฺโน โส อณฺเวย
 สมานวฑฺฒเนน อกฺขทานิ วฑฺฒนํ สกฺโกติ สเจ ปน โภจิ อติตามวา
 ภเวยฺย โส จิปปเมว อนุปฺพุเพน อภิวฑฺฒนํ เอวมายมุขี รฎฺฆานํ พล
 โหติ ยสฺมี พุฑฺธา ปวศฺยติ ทสฺส พลณฺเจว วสิสฺสริยณฺจ ภฺยโยโส
 มคฺทาย อนุพฺรุหนฺติ ๖

เกน ปน มนุสฺसानํ ภายพลํ ภเวยฺยติ ๖ โสหิตสมฺปนฺนภาเวนาติ ๖
 สเจ หิ ยสฺส โสหิตํ อปฺปกํ ภเวยฺย โส เกนจิ อฺปาเยน วายมนุโคปํ
 ภายพลํ น อฺปาเยย ๖ นิสฺสํ กว โหติ ยํ อปฺปโลหิตกาเยน
 ภฺยจฺจ ทมนํ นิสฺสาย พลฺลปฺปาหนํ ๖ ยทิปํ หิ ปจฺมํ อกฺขโน กาย
 โสหิตํ นภิวฑฺฒนํ เอกนฺตโต ภายปฺริจาจฺวเสน ทมนเมวารภฺย ภิยฺจายํ
 กทาติ นุหารุมนฺตานํ พลวณฺทานํ หุคฺวา สมฺภูจฺหนฺติ อถ ทาวกาลิกานํ
 นจิสฺสเสว ปฺริกฺขยํ คมิสฺสหนฺติ ๖ โส ปน ปุริมกาลโต อทิทฺพฺโธ
 ภวิสฺสติ ๖ ทสฺมา กุสโล ๖ เวชฺโช กาลพลกาเมหิ ปจฺมํ อกฺขโน
 กาย โสหิตํ สฺฐจฺจ วฑฺฒนํ ทโต ภายปฺริจาเยน ทมนว กาทพฺพ
 นุหารุมนฺตานํ อนุปฺพุเพน พลวภาวคฺคณฺติ วินสฺสิ ๖

ยดาวคฺคณฺเมตํ อฺปฺมว โหติ ๖ สมฺปทมิทํ ปน ทฎฺจพฺพ ๖
 สเจ วณิษฐา ภายพลตทิสตา ภเวยฺย กสิกมฺมํ โสหิตเมว วิย โหติ ๖
 อิมสฺมี ทยฺยรฎฺเเจ กสิกมฺมสมานคฺคณํ ภิยฺจเทว นคฺคณิ ยทิ รฎฺฆปาโล
 ปจฺมํ ทํ น วฑฺฒนํ ทกฺกํ วณิษฐานุพฺรุหนํ ๖ กาทพฺพมุขี ทํ
 ทาวกาลิกเมว ๖ วณิษฐา หิ เจ กสิกมฺมานุคฺคณฺมภิกา โหติ เนว

